

Фурса

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
КАФЕДРА ДЕРМАТОЛОГІЇ ТА ВЕНЕРОЛОГІЇ**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи

Едуард БУРЯЧКІВСЬКИЙ

« _____ » 2024 року

РОБОЧА ПРОГРАМА З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**«ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЯ: УРАЖЕННЯ СТАТЕВИХ ОРГАНІВ
В ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ»**

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»

Спеціальність: 222 «Медицина»

Освітньо-професійна програма: «Медицина»

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Медицина» підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти зі спеціальності 222 «Медицина» галузі знань 22 «Охорона здоров'я», ухваленою Вченою Радою ОНМедУ (протокол № 10 від 27 червня 2024 року).

Розробники:

завідувач кафедри дерматології та венерології, доктор мед. наук, професор, Лебедюк М.М.,
кандидат мед. наук, доцент Ковтун Л.О.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри дерматології та венерології

Протокол № 1 від «29» серпня 2024р.

Завідувач кафедри

Михайло ЛЕБЕДЮК

Погоджено із гарантом ОПП

Валерія МАРІЧЕРЕДА

Схвалено предметною цикловою методичною комісією з терапевтичних дисциплін ОНМедУ Протокол № 1 від « » серпня 2024р.

Голова предметної циклової методичної комісії з терапевтичних дисциплін
 Олена ВОЛОШИНА

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри

Протокол № ___ від “___” _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____

Переглянуто та затверджено на засіданні кафедри

Протокол № ___ від “___” _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Загальна кількість: Кредитів:3 Годин: 90 Змістових модулів: 5	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я» Спеціальність 222 «Медицина» Рівень вищої освіти другий (магістерський)	<i>Денна форма навчання</i>
		<i>вибіркова дисципліна</i>
		<i>Рік підготовки: 5 курс</i>
		<i>Семестри: IX - X</i>
		<i>Лекції (0 год.)</i>
		<i>Семінарські заняття (0 год.)</i>
		<i>Практичні заняття (30 год.)</i>
		<i>Лабораторні (0 год.)</i>
		<i>Самостійна робота 60 год.</i>
		<i>у т.ч. індивідуальні завдання (0 год.)</i>
	<i>Форма підсумкового контролю – залік</i>	

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета викладання навчальної дисципліни:

- формування фахових і загальних компетентностей в роботі з пацієнтами;
- формування у здобувачів вищої освіти системних знань за темою: «дерматологія: ураження статевих органів в дерматовенерологічній практиці»;
- вміти аналізувати етіологію та патогенез ураження статевих органів в дерматовенерологічній практиці;
- вміти складати план обстеження хворих з ураженням статевих органів в дерматовенерологічній практиці;;
- вміти трактувати клінічні ознаки, принципи діагностики ураження статевих органів в дерматовенерологічній практиці;;
- вміти формувати схеми обстеження та лікування пацієнтів з ураженням статевих органів в дерматовенерологічній практиці;
- вміти аналізувати висновки додаткових методів обстеження пацієнтів з ураженням статевих органів в дерматовенерологічній практиці;;
- вміти складати план лікування та профілактики пацієнтів з ураженням статевих органів в дерматовенерологічній практиці;

Завдання:

1. Набуття навичок і вмінь загального обстеження дерматовенерологічного хворого (огляд, оцінка змін шкіри, визначення проліферативних, ексудативних,

порожнинних і безпорожнинних, природжених і набутих первинних та вторинних морфологічних елементів, мономорфності та поліморфності висипки, пальпація, перкусія, поскрібування, визначення дерматографізму, здійснення діаскопії, йодної проби Бальцера, симптомів Нікольського, Мещерського, інструментальні дослідження).

2. Допомогти здобувачам освіти розбиратися в дерматовенерологічних ураженнях ураження статевих органів в практиці лікаря.
3. Набуття практичних навичок для діагностики та диференційної діагностики при найпоширеніших ураженнях статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
4. Набуття вмінь організовувати консультацій лікарів-фахівців для встановлення остаточного діагнозу.
5. Засвоєння сучасних методів терапії і профілактики в дерматовенерології.
6. Набуття практичних навичок щодо забору для лабораторного дослідження необхідного біоматеріалу (луски, нігті, гній, серум, кров тощо) і вміння їх правильної інтерпретації.
7. Набуття навичок і вмінь надання невідкладної допомоги при непритомності, шоку, алергічних реакціях; направлення хворих до спеціального лікувально-профілактичного закладу.
8. Набуття навичок застосування місцевої терапії: примочок, паст аерозолів, лосьйонів та ін. при ураженнях статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
9. Набуття навичок і вмінь оформлення медичної документації – амбулаторних карт хворого.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування елементів наступних **компетентностей**:

Загальні компетентності за вимогами НРК.

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу

ЗК3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях

ЗК4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності

ЗК5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації

ЗК6. Здатність приймати обґрунтовані рішення

ЗК10. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології

ЗК11. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел

ЗК13. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем

ЗК16. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких проявів недоброчесності

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності.

- СК1.** Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані
- СК2.** Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів
- СК3.** Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання
- СК4.** Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань
- СК5.** Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань
- СК6.** Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань
- СК7.** Здатність до діагностування невідкладних станів
- СК8.** Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги
- СК10.** Здатність до виконання медичних маніпуляцій
- СК11.** Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності, включаючи систему раннього втручання
- СК13.** Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів
- СК14.** Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб
- СК15.** Здатність до проведення експертизи працездатності
- СК16.** Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм
- СК24.** Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами
- СК25.** Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів
- СК26.** Здатність визначати тактику ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду
- СК27.** Здатність до вміння діагностувати та визначати тактику ведення хворих на позалегеневі й поширені форми туберкульозу, у т.ч. ко-інфекцію ТБ/ВІЛ з хіміорезистентним перебігом

Програмні результати навчання.

ПРН1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН2. Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем, , включаючи систему раннього втручання

ПРН4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).

ПРН5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПРН6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).

ПРН7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).

ПРН8. Визначити головний клінічний синдром або симптом, яким обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

ПРН9. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного

діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміння обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

ПРН10. Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

ПРН14. Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.

ПРН17. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН18. Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.

ПРН19. Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення.

ПРН20. Аналізувати епідеміологічний стан та проводити заходи масової й індивідуальної, загальної та локальної профілактики інфекційних захворювань.

ПРН21. Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН24. Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

ПРН32. Вміння діагностувати та визначати тактику ведення хворих на позалегеневі й поширені форми туберкульозу, у т.ч. ко-інфекцію ТБ/ВІЛ з хіміорезистентним перебігом.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен:

Знати:

1. Будову та функції шкіри, її придатків та слизових оболонок.

2. Етіологічні фактори та патоморфологічні прояви при ураженнях статевих органів в дерматовенерологічній практиці, спеціальну дерматологічну термінологію.
3. Біологічні властивості збудників, імунологічну реактивність організму людини при ураженнях статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
4. Клінічні ознаки та перебіг ураження статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
5. Принципи діагностики та основи диференційної діагностики уражень статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
6. Стандарти раціонального лікування при ураженнях статевих органів в дерматовенерологічній практиці (топічна та системна терапія).
7. Основи первинної та вторинної профілактики при ураженнях статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
8. Принципи медико-психологічної реабілітації хворих з ураженнями статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
9. Методи психопрофілактичної роботи з хворими на ураження статевих органів в дерматовенерологічній практиці.

Вміти:

1. Визначати етіологічні та патогенетичні фактори появи та подальшого клінічного перебігу найбільш поширених шкірних та венеричних хвороб, що викликають ураження статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
2. Описувати патологічні стани при ураженнях статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
3. Ставити на основі клініко-анамнестичних даних попередній діагноз найбільш поширених шкірних та венеричних хвороб, що викликають ураження статевих органів.
4. Описувати патологічні стани у пацієнта з ураженням статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
5. Призначати лабораторне та/або інструментальне обстеження, здійснювати диференційну діагностику хвороб з ураженням статевих органів в дерматовенерологічній практиці,
6. Визначати основні принципи лікування хворих з ураженням статевих органів, відповідно до їх діагнозу.
7. Визначати тактику ведення хворого на ураження статевих органів в дерматовенерологічній практиці.
8. Призначити раціональну топічну та системну терапію хворим з ураженням статевих органів.
9. Оцінювати психологічний стан хворого з ураженням статевих органів в дерматовенерологічній практиці,.

10. Користуватися методами клініко-психологічного тестування хворих для визначення їх психологічного стану при ураженні статевих органів.

11. Визначати тактику подальшої психологічної підтримки хворого з ураженням статевих органів, у разі хронічного тривалого перебігу захворювання.

3. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1. Пропедевтика дерматології.

Тема 1. Введення в дерматовенерологію. Поняття про будову жіночих і чоловічих статевих органів.

Дерматовенерологія – наукова дисципліна, яка охоплює не тільки питання клінічного характеру, але і ряд проблем епідеміології, соціології, економіки, демографії, етики, правові аспекти. Стародавня історія дерматовенерології. Історія становлення та розвитку дерматовенерології в Україні, в Одеському регіоні. МКЗ-10. Анатомія та гістологія нормальної шкіри та її придатків. Загальна характеристика шкіри. Зовнішні жіночі статеві органи: статеві губи, піхва, промежину. Внутрішні жіночі статеві органи: матка, шийка матки, маткові труби, яєчники. Функція жіночої статевої системи. Внутрішні чоловічі статеві органи: яєчка з придатками, статеві канали (сім'явивідна й придаткова протоки), придаткові статеві залози (сім'яні міхурці, предміхурова залоза, залози цибулини сечівника), сечівник. Зовнішні чоловічі статеві органи: статевий член (пеніс) і мошонка. Чоловічої статевої системи.

Тема 2. Методи обстеження дерматовенерологічного пацієнта. Патоморфологічні зміни шкіри та слизових оболонок. Первинні та вторинні морфологічні елементи шкіри та слизових оболонок.

Етіологія та патогенез захворювань з ураженнями статевих органів в дерматовенерологічній практиці. Поняття «висипка» та її роль при постановці відповідного дерматологічного діагнозу. Первинні морфологічні елементи висипу: пляма (macula), пухир (urtica), міхурець (vesicula), пузир/міхур (bullae), гнійничок (pustula), вузлик (papula), горбик (tuberculum), вузол (nodus), пухлина (tumor), киста (cista). Вторинні елементи: вторинна пігментна пляма, лусочка (squama), ерозія (erosio), виразка (ulcus), кірка (crusta), кірко-луска (crusta-laminosa), тріщина (fissura seu raqades), екскоріація (син. травматична ерозія), рубець (cicatrix), струп («sphacelus»), ліхеніфікація (lichenificatio, син. ліхенізація - lichenisatio), вегетація (vegetatio).

Тема 3. Ураження статевих органів при хронічних рецидивуючих

дерматозах. Аногенітальний псоріаз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Склеротичний лишай статевих органів. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Червоний плоский лишай. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Алергічний та простий контактний дерматити. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Атопічний дерматит. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Ураження статевих органів при бульозних дерматозах. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Вітіліго. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.

Змістовий модуль 2. Бактеріальні інфекції статевих органів.

Тема 4. Туберкульоз. Лепра. Дифтерія. Актиномікоз. Туберкульоз. Шкірні клінічні прояви. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Лепра. Шкірні клінічні прояви. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Дифтерія. Шкірні клінічні прояви. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Актиномікоз. Шкірні клінічні прояви. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.

Тема 5. Інфекції статевих органів, викликанних стрептококками групи В, стафілококками, ентеробактеріями, синьогнійною паличкою, анаеробними мікроорганізмами. Стафілодермії статевих органів. Шкірні клінічні прояви. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Стрептодермії статевих органів. Шкірні клінічні прояви. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування. Змішані піодермії статевих органів. Шкірні клінічні прояви. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.

Тема 6. Гарднерельоз, хламідіоз, лістеріоз. Гарднерельоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи терапії. Хламідіоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи терапії. Лістеріоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи терапії.

Змістовий модуль 3. Вірусні інфекції статевих органів.

Тема 7. Герпесвірусна інфекція статевих органів. Етіопатогенетичні

особливості генітального герпесу. Клінічна картина та перебіг генітального герпесу. Діагностика генітального герпесу. Принципи лікування генітального герпесу.

Тема 8. Папіломавірусна інфекція сечостатевих органів. Контагіозний молюск. Етіопатогенетичні особливості контагіозного молюска. Клінічна картина контагіозного молюска. Діагностика контагіозного молюска. Принципи лікування контагіозного молюска. Етіопатогенетичні особливості генітальних бородавок. Клінічна картина генітальних бородавок. Діагностика генітальних бородавок. Принципи лікування генітальних бородавок.

Тема 9. ВІЛ-інфекція. Етіологія, патогенез, клініка, принципи лікування та профілактика. Ураження статевих органів при СНІДі. Методи лабораторної діагностики. Принципи лікування. Протиепідемічні заходи. Індивідуальна профілактика. Громадська профілактика.

Змістовий модуль 4. Глистні та протозойні захворювання сечостатевих органів.

Тема 10. Ентеробіоз, шистосомоз, філяріатози. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості ентеробіозу. Клінічна картина ентеробіозу. Діагностика ентеробіозу. Лікування та профілактика ентеробіозу. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості шистосомозу. Клінічна картина шистосомозу. Діагностика шистосомозу. Лікування та профілактика шистосомозу. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості філяріатозів. Клінічна картина філяріатозів. Діагностика філяріатозів. Лікування та профілактика філяріатозів.

Тема 11. Трихомоніаз. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості трихомоніазу. Клінічні форми та перебіг трихомоніазу. Критерії діагностики трихомоніазу. Принципи лікувально-профілактичних заходів та диспансеризації хворих на трихомоніаз.

Тема 12. Амебіаз, лямбліоз. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості лямбліозу. Клінічна картина лямбліозу. Діагностика лямбліозу. Лікування та профілактика лямбліозу. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості амебіазу. Клінічна картина амебіазу. Діагностика амебіазу. Лікування та профілактика амебіазу.

Змістовий модуль 5. Трепонематозні захворювання статевих органів.

Тема 13. Первинний та вторинний сифіліс. Збудник сифілісу та його характеристика. Епідеміологічний аналіз захворюваності та чинників ризику. Реінфекція та суперінфекція при сифілісі. Класифікація сифілісу. Статеві та інші шляхи передачі. Інкубаційний період. Клінічні ознаки класичного (ерозивного чи виразкового) твердого шанкру. Атипові форми шанкрів: шанкр-панарицій, шанкр-амигдаліт, індуративний набряк. Діагностичний алгоритм первинного періоду сифілісу. Особиста профілактика. Загальна характеристика вторинного періоду сифілісу. Особливості вторинного періоду сифілісу. Вияви вторинного сифілісу на шкірі: розеоли, папули, пустули. Сифілітична алопеція. Пігментні сифіліди. Ураження внутрішніх органів та слизових оболонок. Диференційна діагностика первинного та вторинного періодів сифілісу.

Тема 14. Третинний сифіліс. Загальна характеристика третинного періоду сифілісу. Вияви третинного сифілісу на шкірі. Ураження статевих органів. Диференційна діагностика третинного періоду сифілісу.

Тема 15. Пінта. Фрамбезія. Беджіль. Залік

Етіопатогенез та епідеміологічні особливості пінти. Епідеміологія. Шляхи та імовірні умови інфікування. Характерні клінічні особливості пінти. Принципи терапії та профілактики пінти. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості фрамбезії. Епідеміологія. Шляхи та імовірні умови інфікування. Характерні клінічні особливості фрамбезії. Принципи терапії та профілактики фрамбезії. Етіопатогенез та епідеміологічні особливості беджіль. Епідеміологія. Шляхи та імовірні умови інфікування. Характерні клінічні особливості беджіль. Принципи терапії та профілактики беджіль. **Залік.**

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин			
	Усього	у тому числі		
		Практичні заняття	СРС	Інд. робота
1	2	3	4	5
<i>Змістовий модуль 1. Пропедевтика дерматовенерології.</i>				
Тема 1. Введення в дерматовенерологію. Поняття про будову жіночих і чоловічих статевих органів.	6	2	4	-

Тема 2. Методи обстеження дерматовенерологічного пацієнта. Патоморфологічні зміни шкіри та слизових оболонок. Первинні та вторинні морфологічні елементи шкіри та слизових оболонок.	6	2	4	-
Тема 3. Ураження статевих органів при хронічних рецидивуючих дерматозах.	6	2	4	-
Разом за змістовим модулем 1	18	6	12	-
Змістовий модуль 2. Бактеріальні інфекції статевих органів.				
Тема 4. Туберкульоз. Лепра. Дифтерія. Актиномікоз.	6	2	4	-
Тема 5. Інфекції статевих органів, викликані стрептококками групи В, стафілококками, ентеробактеріями, синьогнійною паличкою, анаеробними мікроорганізмами.	6	2	4	-
Тема 6. Гарднерельоз, хламідіоз, лістеріоз.	6	2	4	-
Разом за змістовим модулем 2	18	6	12	-
Змістовий модуль 3. Вірусні інфекції статевих органів.				
Тема 7. Герпесвірусна інфекція статевих органів.	6	2	4	-
Тема 8. Папіломавірусна інфекція сечостатевих органів. Контагіозний моллюск	6	2	4	-
Тема 9. ВІЛ-інфекція	6	2	4	-
Разом за змістовим модулем 3	18	6	12	-
Змістовий модуль 4. Глистні та протозойні захворювання сечостатевих органів.				
Тема 10. Ентеробіоз, шистосомоз, філяріатози.	6	2	4	-
Тема 11. Трихомоніаз.	6	2	4	-
Тема 12. Амебіаз, лямбліоз.	6	2	4	-
Разом за змістовим модулем 4	18	6	12	-
Змістовий модуль 5. Трепонематозні захворювання статевих органів.				
Тема 13. Первинний та вторинний сифіліс.	6	2	4	-
Тема 14. Третинний сифіліс.	6	2	4	-
Тема 15. Пінта. Фрамбезія.	6	2	4	-

Беджіль. Залік.				
<i>Разом за змістовим модулем 5</i>	18	6	12	-
УСЬОГО ГОДИН	90	30	60	-

5. Теми лекційних/семінарських/практичних/ лабораторних занять

5.1. Теми лекційних занять

(лекції програмою не передбачені)

5.2. Теми практичних занять

№ з/п	Тема	Кількість годин
<i>Змістовий модуль 1. Пропедевтика дерматовенерології.</i>		
1	Введення в дерматовенерологію. Поняття про будову жіночих і чоловічих статевих органів.	2
2	Методи обстеження дерматовенерологічного пацієнта. Патоморфологічні зміни шкіри та слизових оболонок. Первинні та вторинні морфологічні елементи шкіри та слизових оболонок.	2
3	Ураження статевих органів при хронічних рецидивуючих дерматозах.	2
<i>Змістовий модуль 2. Бактеріальні інфекції статевих органів.</i>		
4	Туберкульоз. Лепра. Дифтерія. Актиномікоз.	2
5	Інфекції статевих органів, викликані стрептококками групи В, стафілококками, ентеробактеріями, синьогнійною паличкою, анаеробними мікроорганізмами.	2
6	Гарднерельоз, хламідіоз, лістеріоз.	2
<i>Змістовий модуль 3. Вірусні інфекції статевих органів.</i>		
7	Герпесвірусна інфекція статевих органів.	2
8	Папіломавірусна інфекція сечостатевих органів. Контагіозний молюсок.	2
9	ВІЛ-інфекція.	2
<i>Змістовий модуль 4. Глистні та протозойні захворювання сечостатевих органів.</i>		
10	Ентеробіоз, шистосомоз, філяріатози.	2
11	Трихомоніаз.	2
12	Амебіаз, лямбліоз.	2
<i>Змістовий модуль 5. Трепонематозні захворювання статевих органів.</i>		
13	Первинний та вторинний сифіліс.	2
14	Третинний сифіліс.	2
15	Пінта. Фрамбезія. Беджіль. Залік	2
	РАЗОМ	30

5.3. Теми семінарських занять

(семінарські заняття програмою не передбачені)

5.4. Теми лабораторних занять

(лабораторні заняття програмою не передбачені)

6. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	К-ть год.
1	Введення в дерматологію. Будова, функції шкіри та її придатків. Будова статевої системи у жінок, чоловіків. Анатомія та фізіологія статевої системи у жінок та чоловіків.	4
2	Методи обстеження дерматологічного пацієнта. Принципи лікування хвороб шкіри.	4
3	Ураження статевих органів при хронічних рецидивуючих дерматозах.	4
4	Туберкульоз. Лепра. Дифтерія. Актиномікоз.	4
5	Інфекції статевих органів, викликані стрептококками групи В, стафілококками, ентеробактеріями, синьогнійною паличкою, анаеробними мікроорганізмами.	4
6	Гарднерельоз, хламідіоз, лістеріоз.	4
7	Герпесвірусна інфекція статевих органів.	4
8	Папіломавірусна інфекція сечостатевих органів. Контагіозний моллюск	4
9	ВІЛ-інфекція.	4
10	Ентеробіоз, шистосомоз, філяріатози.	4
11	Трихомоніаз.	4
12	Амебіаз, лямбліоз.	4
13	Первинний та вторинний сифіліс.	4
14	Третинний сифіліс.	4
15	Пінта. Фрамбезія. Беджіль.	4
	Разом	60

7. Методи навчання

У процесі викладання дисципліни застосовуються різні методи навчання:

- словесні методи: навчальна розповідь, бесіда, навчальна дискусія (вони дозволяють роз'яснити ключові питання теми заняття та інтегрувати у процес теоретичного розбору опитування здобувачів вищої освіти), інструктаж, робота з методичними розробками, методичними посібниками, підручником;
- наочні методи: демонстрування мультимедійних матеріалів з використанням LCD-екрану за темами клінічного заняття, а також робота у ліжка хворого (розбір клінічних випадків під час відвідування відділення або з використанням електронної бази даних);

- практичні методи: вправа (вирішення ситуаційної клінічної задачі з постановкою діагнозу, його обґрунтуванням і відповіддю на запитання до неї); робота з тестовими завданнями за типом КРОК-2; практична робота у ліжка хворого з клінічним розбором та відкритою дискусією.

Видами навчальної діяльності здобувачів вищої освіти згідно з навчальним планом є: а) практичні заняття, б) самостійна робота (СРС).

Тематичні плани практичних занять та СРС забезпечують реалізацію у навчальному процесі всіх тем, які входять до складу змістових розділів.

Практичні заняття проводяться на клінічних базах кафедри. Методика організації клінічних практичних занять передбачає необхідність:

- зробити здобувача вищої освіти учасником процесу надання медичної допомоги пацієнтам від моменту їх госпіталізації, обстеження, постановки діагнозу, проведення диференційної діагностики, лікування до виписки зі стаціонару;
- оволодіти професійними практичними навичками: навичками роботи в команді здобувачів вищої освіти, лікарів, інших учасників надання медичної допомоги;
- сформулювати відповідальність здобувачів вищої освіти, як майбутнього фахівця за рівнем своєї підготовки, її удосконалення протягом навчання і професійної діяльності.

Самостійна робота: самостійна робота з рекомендованою основною та додатковою літературою, з електронними інформаційними ресурсами, самостійне опанування алгоритмів спілкування з хворим.

Завдання для самостійної роботи у вигляді питань з переліку тем СРС включаються до усної співбесіди, письмової роботи (під час клінічного заняття).

8. Форми контролю та методи оцінювання (у т. ч. критерії оцінювання результатів навчання)

Поточний контроль: усне опитування, тестування, розв'язання ситуаційних клінічних завдань, оцінювання активності на занятті.

Підсумковий контроль: залік.

Оцінювання поточної навчальної діяльності на практичному / семінарському / лабораторному занятті:

здійснюється під час практичного заняття на основі теоретичних знань і практичних навичок та вмінь, задля чого використовуються наступні форми контролю:

- усне опитування;
- бліц-опитування;

- контроль практичних навичок (робота у ліжка хворого) – контроль викладачем, самоконтроль;
- контроль вирішення ситуаційної клінічної задачі з постановкою діагнозу, його обґрунтуванням і відповіддю на питання до неї наприкінці заняття (письмовий контроль);
- усні/письмові відповіді на питання за темами СРС відповідно до календарно-тематичного плану;
- оцінювання активності на занятті.

Оцінка за одне практичне заняття є середньоарифметичною за всіма складовими і може мати лише цілу величину (5, 4, 3, 2), яка округлюється за методом статистики.

Критерії поточного оцінювання на практичному / семінарському / лабораторному занятті

Оцінка	Критерії оцінювання
Відмінно «5»	Вільно володіє матеріалом, приймає активну участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, впевнено демонструє практичні навички під час огляду хворого, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Добре «4»	Добре володіє матеріалом, приймає участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого з деякими помилками, висловлює свою думку з теми заняття, демонструє клінічне мислення.
Задовільно «3»	Недостатньо володіє матеріалом, невпевнено приймає участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, демонструє практичні навички під час огляду хворого з суттєвими помилками.
Незадовільно «2»	Не володіє матеріалом, не приймає участь в обговоренні та вирішенні ситуаційної клінічної задачі, не демонструє практичні навички під час огляду хворого та інтерпретації даних клінічного, лабораторних та інструментальних досліджень.

Залік виставляється здобувачу, який виконав усі завдання робочої програми навчальної дисципліни, приймав активну участь у практичних заняттях, виконав та захистив індивідуальне завдання та має середню поточну оцінку не менше ніж 3,0 і не має академічної заборгованості.

Залік здійснюється: на останньому занятті до початку екзаменаційної циклової системи навчання. Оцінка за залік є середньоарифметичною за всіма складовими за традиційною чотирибальною шкалою і має величину, яка округлюється за методом статистики з двома десятковими знаками після коми.

9. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Отриманий середній бал за навчальну дисципліну для здобувачів, які успішно опанували робочу програму навчальної дисципліни, конвертується з

традиційної чотирибальної шкали у бали за 200-бальною шкалою, як наведено у таблиці:

Таблиця конвертації традиційної оцінки у багатобальну шкалу

Традиційна чотирибальна шкала	Багатобальна 200-бальна шкала
Відмінно («5»)	185 – 200
Добре («4»)	151 – 184
Задовільно («3»)	120 – 150
Незадовільно («2»)	Нижче 120

Багатобальна шкала (200-бальна шкала) характеризує фактичну успішність кожного здобувача із засвоєння освітньої компоненти. Конвертація традиційної оцінки (середній бал за навчальну дисципліну) в 200-бальну виконується інформаційно-технічним відділом Університету.

Відповідно до отриманих балів за 200-бальною шкалою, досягнення здобувачів оцінюються за рейтинговою шкалою ECTS. Подальше ранжування за рейтинговою шкалою ECTS дозволяє оцінити досягнення здобувачів з освітньої компоненти, які навчаються на одному курсі однієї спеціальності, відповідно до отриманих ними балів.

Шкала ECTS є відносно-порівняльною рейтинговою, яка встановлює належність здобувача до групи кращих чи гірших серед референтної групи однокурсників (факультет, спеціальність). Оцінка «А» за шкалою ECTS не може дорівнювати оцінці «відмінно», а оцінка «В» – оцінці «добре» тощо. При конвертації з багатобальної шкали межі оцінок «А», «В», «С», «D», «Е» за шкалою ECTS не співпадають з межами оцінок «5», «4», «3» за традиційною шкалою. Здобувачі, які одержали оцінки «FX» та «F» («2») не вносяться до списку здобувачів, що ранжуються. Оцінка «FX» виставляється здобувачам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але яким не зарахований підсумковий контроль. Оцінка «F» виставляється здобувачам, які відвідали усі заняття з дисципліни, але не набрали середнього балу (3,00) за поточну навчальну діяльність і не допущені до підсумкового контролю.

Здобувачі, які навчаються на одному курсі (однієї спеціальності), на підставі кількості балів, набраних з дисципліни, ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Конвертація традиційної оцінки з дисципліни та суми балів за шкалою ECTS

Оцінка за шкалою ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10% здобувачів
B	Наступні 25% здобувачів
C	Наступні 30% здобувачів

D	Наступні 25% здобувачів
E	Наступні 10% здобувачів

10. Методичне забезпечення

1. Робоча програма навчальної дисципліни
2. Сілабус
3. Методичні розробки до практичних занять
4. Методичні рекомендації до самостійної роботи здобувачів вищої освіти
5. Мультимедійні презентації
6. Ілюстративні матеріали
7. Ситуаційні клінічні завдання
8. Ситуаційні результати лабораторних обстежень
9. Сценарії рольових ігор (за необхідністю)
10. Електронний банк тестових завдань Крок-2

11. Питання для підготовки до підсумкового контролю

1. Анатомія і гістологія шкіри. Придатки шкіри.
2. Функції шкфіри: захисна, терморегулююча, секреторна, всмоктувальна та ін.
3. Гістопатологічні зміни при запальних процесах в шкірі
4. Морфологічні елементи шкірних висипів (первинні, вторинні)
5. Гістологія первинних морфологічних елементів шкірних висипів
6. Стійкі вторинні елементи шкірних висипів
7. Діагностичне значення морфологічних елементів шкірних висипів
8. Поліморфізм висипки
9. Методика обстеження хворих на шкірні та венеричні хвороби
10. Спеціальні дерматологічні дослідження: пальпація, зішкрябування, діаскопія, дермографізм, шкіоні проби, біопсія.
11. Методи лабораторних обстежень в дерматології (загальні і спеціальні)
12. Основні методи лікування, що застосовуються в дерматовенерології
14. Лікарські форми для зовнішнього застосування
15. Аногенітальний псоріаз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
16. Склеротичний лишай статевих органів. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
17. Червоний плоский лишай. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.

18. Алергічний та простий контактний дерматити. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
19. Атопічний дерматит. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
20. Ураження статевих органів при бульозних дерматозах. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
21. Вітіліго. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
22. Туберкульоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
23. Лепра. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
24. Дифтерія. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
25. Актиномікоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
26. Інфекції статевих органів, викликанних стрептококками групи В, стафілококками, ентеробактеріями, синьогнійною паличкою, анаеробними мікроорганізмами. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
27. Гарднерельоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
28. Хламідіоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
29. Лістеріоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
30. Герпесвірусна інфекція статевих органів. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
31. Папіломавірусна інфекція сечостатевих органів. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
32. Контагіозний моллюск. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
33. ВІЛ-інфекція. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
34. Ентеробіоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
35. Шистосомоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
36. Філяріатози. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.

37. Трихомоніаз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
38. Амебіаз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
39. Лямбліоз. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
40. Первинний сифіліс. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
41. Вторинний сифіліс. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
42. Третинний сифіліс. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
43. Пінта. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
44. Фрамбезія. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.
45. Беджіль. Клінічна картина. Діагностика та диференційний діагноз. Принципи лікування.

12. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна:

1. Дерматологія і венерологія: Підручник для студ. мед. закладів фахової передвищої та вищої освіти. 2-ге вид., стер. Затверджено МОЗ / В.І. Степаненко, А.І. Чоботарь, С.О. Бондарь та ін. К., 2020.
2. Дерматологія. Венерологія. Т.В. Святенко, І.В. Свистунов. Видавництво: Нова книга, 2021, с. 656.
3. Дерматологія та венерологія: навчальний посібник для підготовки студентів закладів вищої медичної освіти зі спеціальності «Медицина» з тем, які винесено для самостійної роботи / О.І. Денисенко, М.П. Перепічка, М.Ю. Гаєвська [та ін.]. Чернівці, 2019.
4. Практикум з дерматології і венерології / В. І. Степаненко, А. І. Чоботарь, С. О. Бондарь. Київ: Медицина, 2018.
5. Дерматологія, венерологія / За загальною редакцією О.О. Сизон. – Посібник для студентів, магістрів вищих навчальних закладів. – Львів: ТзОВ «ДрукЗахід», 2017.
6. Дерматологія, венерологія в питаннях та відповідях / За загальною редакцією О.О. Сизон. – Посібник для студентів, магістрів вищих навчальних закладів. – Львів: ТзОВ «ДрукЗахід», 2017.

Додаткова:

1. Dermatology, Venereology. Textbook / [Stepanenko V.I, Shupenko M.M., Mikheiev O.G. et al.]; under edit. of V.I. Stepanenko. Kyiv.: KIM, 2013.
2. Skin Disease: Diagnosis and Treatment. Thomas P. Habif. Видавництво: Elsevier, 2017, с. 688.
2. Дерматологія. Венерологія: підруч. для студ. вищ. мед. навч. закл. III- IV рівнів акредитації / В.І. Степаненко, М.М. Шупенько, П.М. Недобой, С.Г. Свирид, В.Г. Коляденко [та ін.]; за ред. В.І. Степаненка; Нац. мед. ун-т ім. О.О. Богомольця. К.: KIM, 2012.
3. Дюдюн А.Д. та співав. Інфекції, що передаються статевим шляхом (навчальний посібник). – Київ. Поліграф плюс, 2012. – 133с.
4. Святенко Т. В. [та ін.] ; за ред.: Т. В. Святенко, І. В. Свистунова ; рец.: О. І. Денисенко, Л. А. Болотна Дерматологія. Венерологія : атлас для студентів старших курсів ВНЗ, лікарів інтернів, аспірантів, клініч. ординаторів, лікарів різних спеціальностей /— Вінниця : Нова Книга, 2020. — 424 с.
5. Rook's Textbook of Dermatology Eds.: T. Burns, S. Breathnach, N. Cox, C. Griffiths. 9th ed. 4 Volume Set – Wiley-Blackwell, 2016. – 4696 p.
6. Andrews' Diseases of the Skin: Clinical Dermatology Odom R. B., James W. D., Berger T. G. 12th ed. – Saunders, 2015. – 968 p.
7. Fitzpatrick's Dermatology in General Medicine. 8th ed. Eds.: L. A. Goldsmith et al. – N.Y.: McGraw-Hill medical, 2012. – XXX. - 3076 p. (Two vol).

13. ЕЛЕКТРОННІ ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

Сайт університету <https://onmedu.edu.ua/>
Кафедри Е-mail kdvrem@onmedu.edu.ua
Бібліотека library@onmedu.edu.ua